בבית משפט השלום **ת.א. 26-11-_____**
בהרצליה

1. **הרב אמנון יצחק, ת.ז. [redacted]**
2. **שופר – ארגון להפצת יהדות, ע.ר 580095198**

שניהם מרחוב [redacted]
על ידי באי כוחם עו"ד מתן שוק מ.ר. 47180 ו/או עו"ד דור נחמן מ.ר. 58940
שמענם לצורך מסירת כתבי בי-דין הוא:
[redacted]
טלפון: 03-5711007; פקס: 077-5009506
מייל: info@ssn-law.co.il

התובעים;

- נ ג ד -

ישי אברהם רזיאל לוי ת.ז [redacted]
רחוב [redacted]
טל: 058-4902902

הנתבע;

מועד תחימת המסמך: 04.11.2026
סוג התביעה: כספית, לשון הרע ופגיעה בפרטיות
הסעד המבוקש: 200,000 ₪ (לצרכי אגרה)+ צו מניעה קבוע
אגרה: 2,500 ₪ (לפי ס' 6(א) (1) לתקנות בתי המשפט (אגרות) התשס"ז -2007.
לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובעים צד לו

הזמנת הנתבע לדין (לפי נוסח טופס 2)

הואיל ואמנון יצחק ת.ז [redacted] ושופר – ארגון להפצת יהדות (ע"ר) 580095198 הגישו כתב תביעה זה נגדך, הינך מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו. לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט -2018, תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

כתב תביעה

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין ועילת התביעה

1. התובע 1, בן 72, הוא מהבולטים שבמחזירים בתשובה בישראל, חוזר בתשובה בעצמו ומייסד התובעת 2. התובע ידוע ומוכר בציבור בזכות פעילותו להפצת תורה ויהדות, באמצעות הרצאות תורניות ברחבי הארץ והעולם, כנסים והפצת תכנים באמצעי המדיה.

2. התובעת 2, היא עמותה רשומה, אשר נוסדה כאמור בשנת 1986 על ידי התובע 1 ומפעילה ארגון לחזרה בתשובה והפצת תכני יהדות בארץ ובעולם. עיקר פעילות הארגון מבוססת על תרומות של תומכים ומאמינים והוא מעסיק עשרות עובדים ומפעיל מתנדבים.

3. הרצאותיו של התובע 1 כוללות דברי תורה ויהדות בדגש על חשיבות שמירת מצוות התורה ופירוט עמדות פוסקי הדור ועמדותיו האישיות בעניינים שונים.

4. הנתבע הוא מפיק, יוצר מוזיקה, זמר וקריין. בבעלות הנתבע אולפן בתל אביב, במסגרתו הוא מעניק שירותי הפקה, יצירה מוזיקלית, שירה וקריינות למגוון רחב של אומנים, חברות מובילות, סוכנויות פרסום ושיווק אמצעי תקשורת וכיוצא באלו.

5. במסגרת פעילותו העסקית והמקצועית, הנתבע מפעיל חשבונות ברשתות החברתיות, ובהם עמוד ברשת החברתית פייסבוק המופעל בכתובת https://www.facebook.com/yraziel/?locale=he_IL המונה למעלה מ־21,000 עוקבים, פרופיל ברשת החברתית אינסטגרם המופעל בכתובת https://www.instagram.com/yraziel/?hl=he המונה למעלה מ־39,000 עוקבים, ופרופיל ברשת החברתית טיקטוק המופעל בכתובת https://www.tiktok.com/@yishay.raziel המונה כ־13,000 עוקבים.

6. באמצעות חשבונות אלה מפרסם הנתבע תוכן שיווקי ופרסומי אודות שירותיו ויכולותיו ואלו נחשפים למאות אלפי גולשים (להלן **"הרשתות החברתיות"**).

העתקי צילומי מסך של עמודי הנתבע מתוך הרשתות החברתיות מצורפים לכתב תביעה זה ומסומנים **<u>כנספח "1"</u>**.

7. כפי שיפורט בהרחבה להלן הנתבע יצר ופרסם בחשבונותיו ברשתות החברתיות סרטון דייפייק deepfake פוגעני ומכחיש בו נעשה שימוש בדמותו התובע 1 ולוגו התובעת 2 (כפי שהוצגו בהרצאה שנשא התובע 1 בפני קהל ביום 19.9.2026 ואשר פורסמה באתר הרשמי של התובעת 2 בכתובת shofar.tv/iectures/1736) והדביק במסגרתם טקסטים פוגעניים לכאורה אלו נאמרו ע"י התובע 1 בהרצאתו.

8. כך, בסרטון הדייפ-פייק עשה הנתבע שימוש בטכנולוגיית בינה מלאכותית, במסגרתה מופיעה דמותו וקולו של התובע 1 ולוגו של התובעת 2, כפי שהוצגו במסגרת ההרצאה וסרטון ההרצאה המקורי, תוך שהוא מבצע ליפסינק (סנכרון שפתיים) לתובע1 לטקסט פוגעני ומשמיץ ומציג לכאורה התובע 1 אמר הבאים בהרצאתו:

"אין שום דבר רע במשכב זכר אם שניהם חשובים אחד לשני ואוהבים אחד את השני, גם פוסקי הדור מהללים משכב זכר".

9. זאת כאשר האיסור על משכב זכר הוא איסור הלכתי מפורש (ראו: ויקרא י"ח, כב; ויקרא כ', י"ג) שעונשו בהתאם להלכה כרת (ראו: תלמוד בבלי, סדר קדשים, מסכת כריתות, פרק א', דף ב' ע"א – דף ח' ע"א המונה את 36 העבירות בתורה בחייבים עליהם כרת במזיד וקורבן חטאת בשגגה).

10. ייחוס הדברים האמורים לתובע 1, רב העוסק בהפצת תורה ויהדות, מציג אותו בעיני קהל הצופים כמי שכופר באיסור מפורש מן התורה ומבקש לעוקרו. בכך הציג הנתבע בפני הצופים מצג שקרי, כוזב, מסולף חמור ומסוכן שלפיו התובע 1 אמר דברים אלה בפני קהל במסגרת הרצאה של התובעת 2, כי התובעים תומכים בעמדה המובעת בהם וכי אלו מבוססים אליבא דתובעים על עמדות פוסקי הדור.

11. הסרטון פורסם בכל הרשתות החברתיות של הנתבע וכבר זכה לעשרות אלפי צפיות בכל אחד מהם ולתגובות רבות – והכל, למען טראפיק מסחרי ופרסומי משל הנתבע.

העתקי הסרטונים שבהם ניתן לראות ולשמוע את האמירות המיוחסות לתובעים, מצורפים לכתב תביעה זה ומסומנים **כנספח "2"**

העתקי צילומי מסך של הסרטונים כפי שהם מופיעים בחשבונותיו של הנתבע ברשתות החברתיות מצורפים לכתב תביעה זה ומסומנים **כנספח "3"**

העתק דו"ח חוקר המאמת כי הנתבע הוא בעל החשבונות ברשתות החברתיות מצורף לכתב תביעה זה ומסומנים **כנספח "4"**

12. הסרטונים התפשטו כאש בשדה קוצים, כאשר הם מועברים גם באמצעות אפליקציות למסרים מיידיים, השפילו וביזו את התובעים, פגעו בשמם הטוב ובמשלח ידם. התובעים, המוכרים היטב הן במגזר החרדי והן בציבור הכללי, סבלו ועודם סובלים בעקבות הפרסומים מפגיעה קשה אשר עלולה להיות ממושכת ובלתי הפיכה.

13. טרם הגשת תובענה זו פנו התובעים לנתבע במכתב התראה ובו דרשו להסיר את הסרטון מכל אמצעי המדיה שבבעלותו ו/או בשליטתו, לפרסם הודעת תיקון והתנצלות ולפצותם בגין הפרסומים הכוזבים והפוגעניים. מבדיקה שערכו התובעים עולה כי הנתבע הסיר את הסרטון מחשבונותיו ברשתות החברתיות אולם עד למועד הגשת התובענה לא השיב הנתבע למכתב ההתראה וממילא לא התחייב שלא לשוב להעלותו, לא פרסם הודעת תיקון ולא פיצה את התובעים על הנזקים שגרם ומכאן התביעה.

העתק מכתב התובעים מצורף לכתב תביעה זה ומסומן **כנספח "5"**

ב. <u>הסעדים המבוקשים</u>

14. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע לשלם לתובעים פיצוי בסך כולל של 167,678 ₪ בגין פרסום לשון הרע המתואר בכתב התביעה, בהתאם לסעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, ללא הוכחת נזק, ובשים לב לכך שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע, כאמור בסעיף 7א(ג) לחוק (להלן: **"חוק איסור לשון הרע"**).

15. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע לשלם לתובע 1 פיצוי בסך של 100,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיותו המתוארת בכתב התביעה בהתאם לסעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: **"חוק הגנת הפרטיות"**), ללא הוכחת נזק, ובשים לב לכך שהפגיעה נעשתה בכוונה לפגוע, כאמור בסעיף 29א(ב)(2) לחוק.

16. בקביעת הפיצוי מתבקש בית המשפט להתחשב ביצירת הסרטון הכוזב (דייפ-פייק) בו נעשה ליפסינק (סנכרון שפתיים) לדבריו של התובע 1 בהרצאתו במסגרת התובעת 2 לקהל מאמיניו ועוקביו, באמצעות כלי בינה מלאכותית, תוך שימוש בדמותו ובקולו של התובע 1 לשם ייחוס אמירות שלא אמר ועמדות המנוגדות לאמונתו ולמסרים שהוא מפיץ במסגרת עיסוקו, בהיקף הפצת הסרטון ובפגיעה בשמם הטוב של התובעים, במוניטין שלהם ובמשלח ידם.

17. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן ליתן צו עשה המורה לנתבע להסיר, בתוך מועד שיקבע בית המשפט, את הסרטון נשוא התביעה מכל אתר אינטרנט, חשבון, עמוד, ערוץ או כל אמצעי מדיה אחר שבבעלותו, בניהולו ו/או בשליטתו.

18. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבע, לשוב ולפרסם, להפיץ, לשתף או להעמיד לרשות הציבור את הסרטון נשוא התביעה, וכן ליצור או לפרסם כל סרטון אחר העושה שימוש בקולו ו/או בדמותו של התובע 1 ו/או בלוגו של התובעת 2, המייחס לתובעים אמירות שלא נאמרו על ידם.

19. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לנתבע, בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק, לפרסם על חשבונו הודעת תיקון בנוסח שיאושר על ידי בית המשפט, אשר תבהיר כי הסרטון נוצר או עובד באמצעות כלי בינה מלאכותית, כי האמירות המיוחסות בו לתובע 1 אינן דברים שאמר וכי אין בסרטון כדי לשקף את עמדותיו בדרך ולתקופה שיקבע בית המשפט הנכבד.

20. בנוסף מתבקש בית המשפט לצוות על הנתבע לשלם לתובעים את ההוצאות האמיתיות בגין תובענה זו לרבות שכר טרחת עורך דין בתוספת ריבית כחוק בצירוף הפרשי הצמדה וריבית חוקית מרבית מיום הפסק ועד התשלום בפועל.

21. לצרכי אגרה מעמידים התובעים את תביעתם על סך 200,000 ₪.

ג. <u>העובדות המקנות סמכות לבית המשפט</u>

22. מקום מושבו ועסקו של הנתבע הינו במחוז תל אביב, משכך לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה לאור שוויה ולאור העובדה כי מעשי ההפרה בוצעו באופן מקוון ברשת האינטרנט וכן בהתאם לתקנה 7(ב) אשר חוקקה במסגרת תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018.

ד. <u>פירוט הטענות העובדתיות</u>

23. התובעים עוסקים כאמור בהפעלת ארגון ותיק, מוביל ומצליח לחזרה בתשובה והפצת תכני תורה ויחדות והתובע 1 מעביר מדי שבוע הרצאות בעניין בארץ ובחו"ל המצולמות ומפורסמות לקהל הרחב במגוון אמצעי מדיה.

24. ביום 13.10.2026, בעקבות פניות של מאמינים, נודע לתובעים כי באמצעי התקשורת מופץ סרטון בדמותו ובקולו של התובע 1 ובו הוא תומך לכאורה במשכב זכר. עם קבלת המידע החלו התובעים בבדיקה בעצמם ובאמצעות חוקר פרטי אשר העלתה כי הנתבע נטל הרצאה הלכתית שנשא התובע 1 ביום 19.9.2026 בפני קהל מאמיניהם ועוקביהם של התובעים, ואשר פורסמה באתר הרשמי של התובעת 2 בכתובת shofar.tv/iectures/1736, ביצע עליה ליפסינק לדבריו של התובע 1 והפך אותה באמצעות כלי בינה מלאכותית לסרטון דייפ-פייק מסולף, שבו נטמעו בפי התובע 1 , באמצעות כלי בינה מלאכותית, דברים שמעולם לא אמר.

25. כך תוך שימוש בדמותו, בקולו ובלוגו של התובעת 2, יצר הנתבע מצג כוזב שלפיו התובע 1 אומר לקהל שומעיו בהרצאה הלכתית:

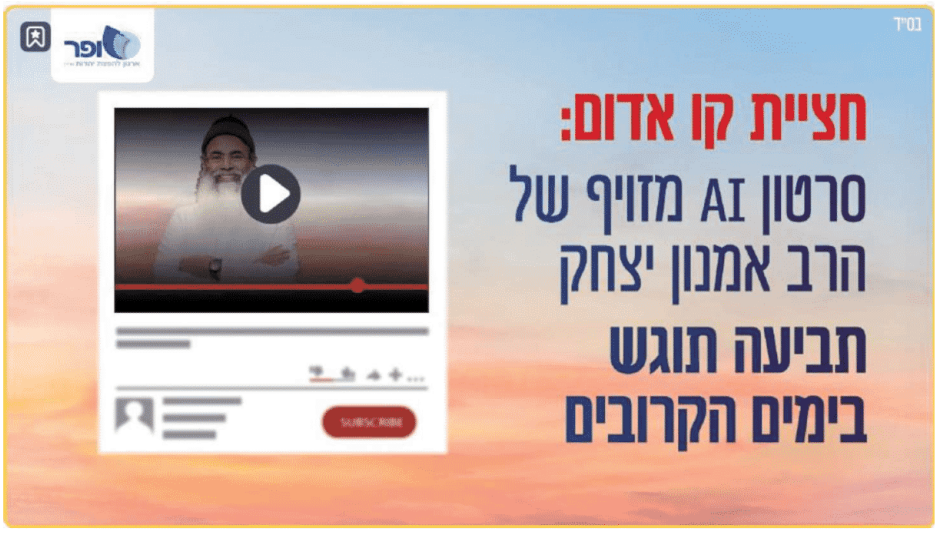
"אין שום דבר רע במשכב זכר אם שניהם חשובים אחד לשני ואוהבים אחד את השני, גם פוסקי הדור מהללים משכב זכר".

26. חומרת המעשה מתעצמת נוכח השימוש בהרצאה ההלכתית המקורית ובסממני הזיהוי של התובעים כדי להקנות לדברים המומצאים מראית עין של אמינות, להשפיל את התובעים בעיני קהלם, להציגם כמי שבוגדים בעקרונותיהם ולערער את האמון בהם. לעניין זה טוב מראה עיניים מאלף מילים:



27. הנתבע הפיץ את הסרטון בחשבונותיו ברשתות החברתיות, החשופים לעשרות אלפי עוקבים, והפרסומים צברו עשרות אלפי צפיות. היקף החשיפה העצים את הפגיעה בתובעים ואת האפשרות להעתקת הסרטון, לשיתופו ולהפצתו החוזרת גם במנותק מהפרסום המקורי, באופן העלול להנציח את המצג הכוזב ולהותיר פגיעה מתמשכת בשמם הטוב של התובעים אף לאחר הסרתו מחשבונות הנתבע.

28. עם גילוי המעשים ונוכח חומרתם פעלו התובעים לפרסום הודעה באתר האינטרנט של התובעת ולפיה המדובר בסרטון מזוייף. כך:



העתק הפרסום מאתר התובעת 2, שבו הובהר כי מופץ סרטון שנוצר באמצעות בינה מלאכותית ובו מיוחסות לתובע 1 אמירות שמעולם לא אמר, מצורף לכתב תביעה זה ומסומן **כנספח "6"**

29. **יחד עם זאת, ועל אף הפרסום באתר, הפגיעה קיבלה ביטוי ממשי. בעקבות הפרסום קיבלו התובעים פניות ממאמינים ותורמים שהביעו שאת נפש מהדברים שיוחסו לתובעים והודיעו כי בכוונם להפסיק להאזין להרצאותיו של התובע 1 ולהפסיק מלתרום להמשך פעילות התובעים.**

30. התובעים פנו לנתבע באמצעות באי כוחם במכתב התראה, שנשלח אליו באמצעות הודעת דוא"ל, ובו דרשו כי יסיר את הסרטון, יפרסם הודעת תיקון והתנצלות ויפצה אותם בגין נזקיהם. עד למועד הגשת כתב תביעה זה, הנתבע לא השיב למכתב ההתראה. עם זאת מבדיקה שעשו התובעים עולה כי הסרטונים הוסרו מן הרשתות החברתיות.

31. בנסיבות אלו, נאלצים התובעים, בלית ברירה, לפנות לבית המשפט הנכבד על מנת לאכוף את זכויותיהם ולהיפרע בגין הנזקים שנגרמו להם.

ה. פירוט הטענות המשפטיות

לשון הרע

32. התובעים יטענו כי הפרסום שנעשה על ידי הנתבע כמפורט לעיל עולה כדי ביצוע עוולת לשון הרע עפ"י חוק איסור לשון הרע:

ס' 1 לחוק לשון הרע מפרש מהי לשון הרע:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

33. התובעים יטענו כי יצירת סרטון הדייפ-פייק הפוגעני והמשמיץ, פרסומו והפצתו בידי הנתבע, כמפורט בפרק העובדתי לעיל, מהווים פרסום לשון הרע ומקימים את אחריותו כלפיהם לחוק איסור לשון הרע. בסרטון כאמור ביצע הנתבע ליפסינק (סנכרון שפתיים), עשה שימוש בדמותו ובקולו של התובע 1 וייחס לו לכאורה נאמרו ע"י התובע אמירות ועמדות שלא הביע ושאינן משקפות את אמונותיו - תוך הצגתו באופן הפוגע באמינותו, בשמו הטוב, בפעילותם ובמשלח ידם של התובעים.

34. התובעים יטענו כי הנתבע ביצע עוולות לשון הרע במתכוון ובכוונה לפגוע. בנוסף, יטענו התובעים כי לנתבע לא עומדת הגנות או הקלות מחמת תום הלב, בין השאר, מאחר ונכון למועד כתיבת שורות אלו ועל אף שהותרה ונדרש לעשות כן בחר הנתבע שלא לפרסם תיקון ברשתות החברתיות שבבעלותו או בכל אמצעי מדיה אחר.

35. התובעים יטענו כי הנתבע, כמייסדו ובעליו של אולפן המעניק שירותי הפקה ויצירה תוך שימוש בכלי בינה מלאכותית, היה מודע למשמעות השימוש בדמותו ובקולו של התובע 1 לצורך ייחוס אמירות שלא אמר, ולהשלכות הפצתן ברבים. חרף זאת, הנתבע יצר ופרסם את הסרטון הכוזב, בזדון, שבו מופיע גם הלוגו של התובעת 2, תוך הצגת התובע 1 כמי שמשמיע מסרים הסותרים את אמונתו ואת פעילותם התורנית של התובעים.

36. כידוע: ***"כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר"*** (כב' הנשיא (בדימוס) ברק בע"א 214/89 **<u>אבנרי נ' שפירא</u>**, פד"י מג(3), 840, 856). בעניינו אין מדובר בטעות בפרסום או בהסתמכות על מידע שלא נבדק, אלא ביצירה מכוונת של מצג כוזב, בידיעה כי הדברים לא נאמרו על ידי התובע 1, באופן המלמד על חוסר תום לבו של הנתבע ועל כוונתו להשפיל את התובעים, לעשותם מטרה ללעג ולבוז ולפגוע בשמם הטוב ובמשלח ידם.

37. כתוצאה מן הפרסום התובע 1 סבל מעוגמת נפש רבה, מהשפלה ומטרדה בשל ייחוס אמירות שלא אמר, הסותרות את אמונתו ואת המסרים שהוא מעביר במסגרת עיסוקו. התובעים נעשו מטרה ללעג ולבוז בקרב קהלם, ובפרט בקרב הציבור החרדי המכיר את פעילותם, ונאלצו להקדיש זמן ומשאבים להתמודדות עם פניות ושאלות ולהבהרת העובדה כי התובע 1 מעולם לא אמר את הדברים והסרטון אינו משקף את את הערכים של התובעים.

<u>פגיעה בפרטיות</u>

38. התובע 1 יטען כי מעשי הנתבע, כמפורט לעיל, מקימים עוולה של פגיעה בפרטיות לפי סעיפים 1, 2(4) ו-2(6) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א–1981 (להלן: **"חוק הגנה על פרטיות"**):

39. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

40. סעיף 2(4) לחוק מגדיר מהי פגיעה בפרטיות, ובכלל זה:

"פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו"

41. ובסעיף 2(6) לחוק נקבע כי כי פגיעה בפרטיות היא בין השאר:

"שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח"

42. בעניינו, הנתבע השתמש בדמותו המצולמת ובקולו של התובע 1, ללא הסכמתו, לצורך יצירת סרטון כוזב והפצתו ברבים הנחזה לתיעוד אותנטי של דברים שנאמרו מפיו וזאת בין היתר לשם יצירת טראפיק גולשים (תעבורת גולשים) מסחר-שיוקי לאמצעיו המסחריים של הנתבע הנועדו לשיווק ופרסום מרכולותו. במסגרת הסרטון ייחס הנתבע לתובע 1 אמירות הסותרות באופן מובהק את אמונתו ואת השקפתו התורנית, והציגו כמי שמתנער מן הערכים שעליהם מבוססת פעילותו הציבורית.

43. התובע 1 יטען כי פרסום דמותו בנסיבות אלה עלול להשפילו ולבזותו, ובפועל אף עשה כן. התובע יטען כי שימוש הנתבע בתמונתו ובקולו נעשה ללא ידיעתו וממילא ללא רשותו לצורך פרסום הנתבע ויכולותיו בתחום הבינה מלאכותית, יצירת טראפיק (תעבורת גולשים) לאמצעי הפרסום של הנתבע, וכי החשיפה לה זכה הסרטון והשאת המוניטין של הנתבע משמעה ריווח.

44. עמד על כך בית המשפט בעניין **ת.א (ת"א) 15248-05-17 <u>פלאש 90 בע"מ נ' שופר ארגון להפצת יהדות</u> (פורסם בנבו):**

"מאמץ ניכר השקיעו בעלי-הדין – אלה בכ"ה וזו בכ"ה – בהתייחסות לשאלה כלום נשא השימוש בכנפיו טובת-הנאה כספית לנתבעת אם לאו. בכך החמיצו, חוששני, הצדדים שניהם את העיקר. התעשרות כספית ישירה הרי היא אך סוג אחד של טובת-הנאה, ולא תמיד העיקרית שבאלו. תמורה כספית עשויה להיות שקולה לצבירתו של כוח; לקנייתה של השפעה; להרחבת-ביטויה של השקפת-עולם פלונית ולהשאתו של מוניטין"

45. התובע 1 יטען כי הפגיעה בפרטיותו נעשתה במכוון, בזדון ובחוסר תום לב. הנתבע, אשר יצר את הסרטון בעצמו, ידע כי האמירות המיוחסות לתובע 1 לא נאמרו על ידו, ואף על פי כן פרסם את הסרטון והפיצו ברבים. נסיבות אלה שוללות את תום הלב הנדרש לצורך תחולת ההגנות וההקלות הקבועות בחוק. אין מדובר בהבעת דעה על דברי התובע 1 או בביקורת על פעילותו, אלא ביצירת מצג עובדתי כוזב ובדוי תוך שימוש בדמותו ובקולו לצורך השאת מוניטין של הנתבע.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבע לדין, לקבל את התביעה במלואה, לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק וכל הוצאה נוספת שנדרשו או ידרשו התובעים להוציא לרבות אגרת בימ"ש.

[נחתם אלקטרונית]
מתן שוק, עורך דין
מ.ר. 47180

[נחתם אלקטרונית]
דור נחמן, עורך דין
מ.ר. 58940

באי כוח התובעים
שוק-נחמן, משרד עורכי דין

רמת גן, היום 4 בנובמבר 2026